

تعرفه تر جیحی اینترنت حمایت یا ضد تبلیغ ؟

اعمال تعرفه تر جیحی برای اینترنت بومی یکی از اهداف راه اندازی شبکه ملی اطلاعات بود اما وزیر ارتباطات معتقد اسبست افزایش دو برابری تعرفه پیام رسان خارجی برای حمایت از پیام رسان داخلی، نوعی ضد تبلیغ برای پیام سان های داخلی محسوب شود.

به گزارش ایسنا، مطابق مصوبه ۲۴۸ کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات از بهمن ماه سال ۹۵، در راستای تحقق الزامات حاکم بر شبکه ملی اطلاعات، تعرفه تر جیحی برای ترافیک داده داخلی اعمال شد، بدین ترتیب که سقف تعرفه داده داخلی منابع ترافیک واجد شرایط به میزان ۵۰ درصد سقف مصوب تعرفه داده بین الملل تعیین می شود و باید در حجم های خریداری شده از سوی کاربر نهایی و هم چنین بسته های تعریف شده از سوی دارندگان پروانه ساز مان، به صورت تفکیک شده رعایت شود.

از زمان راه اندازی شبکه ملی اطلاعات، یکی از مزایای آن، تفکیک تعرفه اینترنت داخل از بین الملل عنوان شد. کاهش هزینه ها با مصوبه کمیسیون تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی برای ترغیب مشترکان به استفاده از سایت های داخلی و افزایش تولید محتوا و خدمات داخلی بود. در ابتدا اما ساز مان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی، لیست ۲۰۰ سایت پرترافیک داخلی را به اپراتورها و شرکت های اینترنت ارائه کرد که کاربران با مراجعه به این سایت ها می توانستند نصف هزینه را پرداخت کنند.

پس از گذشت مدتی هم فهرست این سایت ها به ۵۰۰ عدد رسید و در نهایت مقرر شد سامانه ای راه اندازی شود که سایت های داخلی برای قرار گرفتن در لیست مشمول ترافیک نیمه بها در این سامانه ثبت نام کنند و بررسی شوند و در صورت تأیید به لیست مشمولان تخفیف اضافه شوند. پس از تعرفه های جدید اعلام شده برای اینترنت ثابت بود که حسین فلاح جوشقانی – رییس سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی – درباره تعرفه تر جیحی در مدل غیر حجمی توضیح داد: در نحوه محاسبه ترافیک برای محاسبه آستانه مصرف منصفانه، اگر اپراتوری FUP را ۳۰۰ گیگابایت اعلام کند، مشترک می تواند ۱۵۰ گیگابایت اینترنت بین الملل خالص یا ۳۰۰ گیگابایت ترافیک خالص داخلی استفاده کند و اگر مصرف به صورت ترکیبی است با نسبت یک به دو رعایت خواهد شد.

سایت های داخلی باید IP خود را اعلام کنند و برای سیاست های مهم و بر مصرف هم حتما جداسازی اتفاق افتاده است. از سوی دیگر اما صادق عباسی شاهکوه، رئیس شرکت ارتباطات زیر ساخت، درباره تفکیک ترافیک داخل از بین الملل گفته بود که تفکیک ترافیک وظیفه سرویس دهنده است و نه زیر ساخت؛ نظارت هم بر عهده رگولاتوری است. سایت های داخلی باید IP خود را اعلام کنند و برای سایت های مهم و پر مصرف هم حتما جداسازی اتفاق افتاده است، مگر این که IP خود را تغییر داده و IP جدید را ثبت نکرده باشند. با این اوصاف پیش از این وزیر ارتباطات با اشاره به تعرفه پیام سان ها که ترافیک زیادی از کاربران صرف آن ها می شود، اظهار کرده بود: پیام رسان های خارجی جزو سرویس اینترنت محسوب می شوند، بنابراین تعرفه تر جیحی ندارند و چارچوب شان بر اساس تعرفه سرویس اینترنت بین الملل است. اگر یک پیام رسان داخلی ایجاد شود، از تعرفه داخلی استفاده می کنیم. در واقع هدف تعرفه تر جیحی، حمایت از سرویس و محتوای داخلی است. در حالی که اعمال تعرفه تر جیحی، راهی برای تشویق کاربران به استفاده بیش تر از اینترنت داخلی ذکر شده است، به نظر می رسد برخی پیشنهاد افزایش چند برابری تعرفه اینترنت برای پیام رسان های خارجی را داده اند؛ اما محمد جواد آذری جهرمی درباره این پیشنهاد اظهار کرده است: این که مثلا ما بیاییم تعرفه پیام رسان خارجی را دو برابر کنیم و حتی من شنیده ام که بعضا ۱۰ برابر شده و این را به حساب صندوقی بریزیم که در آن صندوق برای حمایت از پیام رسان داخلی استفاده شود، این ضد تبلیغ برای پیام رسان های داخلی است. افزایش چند برابری تعرفه اینترنت برای خارجی ها، ضد تبلیغ برای پیام رسان های داخلی است و ی همچنین خاطر نشان کرده است که اگر مجلس حساسیتی برای این مسئله دارد، زمان تصویب قانون بودجه دولت را مکلف کند که زیر ساخت ایجاد کند یا پول بلاعوضی دهد اما این که در نظام معماری تعرفه گذاری اعمال نظر کنیم، هم به لحاظ روانی مسئله ایجاد می کند و هم باعث می شود مردم استفاده از پراکسی ها و ایلکی کشن های خود را بپوشانند که این به لحاظ فنی جای دغدغه دارد.

آیا بازار دیجیتال می توان تحریم ها را دور زد؟

رونق ارزهای دیجیتال در بستر تحریم

امین قلعه ای

ارز های دیجیتال به کمک کشور های در گیر با تحریم های آمریکا خواهد آمد. این خبری است که حالا با اعلام علاقمندی رئیس جمهوری روسیه به راه اندازی ارز رمزنگاری شده اختصاصی این کشور، بیش از پیش رنگ و بوی جدی شدن به خود گرفته است. پیش از روسیه ونزوئلا نیز با اعلام پترو تلاش کرد که با استفاده از این امن، تحریم های وضع شده علیه این کشور را دور بزند. آتاپیریر (Atapirire) منطقه ای کوچک با جمعیت ۱/۳۰۰ نفری است که رئیس جمهور ونزوئلا منابع نفتی آن را به عنوان پشتوانه های ارز رمزنگاری شده دولت خود یعنی پترو در نظر گرفته است، به بیان دیگر این شهر کوچک می تواند خط مقدم انقلاب اقتصادی در ونزوئلا باشد. این منطقه، تنها شهر موجود در بیابانی دور افتاده در مرکز ونزوئلا است که مادورو ادعا می کند ۵ میلیارد بشکه نفت در زمین های آن وجود دارد. ساکنین این منطقه می گویند که هیچ شواهدی مبنی بر تلاش دولت برای دستیابی یا حتی حفظ این منابع ادعا شده وجود ندارد. آنها هرگز تصور نمی کنند که شهرستان کوچکشان، در خط مقدم انقلاب اقتصادی ونزوئلا قرار داشته باشد. یک خانم خانه دار در مصاحبه با رویترز و پس از اشاره به وضعیت نامناسب زندگی و تحصیل

آتاپیریر گفته که هیچ نشانی از پترو در این منطقه نیست.

ونزوئلا و پترو بی تراکنش

پترو، ارز رمزنگاری شده ونزوئلا که در ماه فوریه سال جاری معرفی شد، هیچ طرفدار یا سرمایه گذار شناخته شده ای ندارد. رویترز ۴ ماه پس از رونمایی از این ارز با تعدادی از متخصصان ارز های رمزنگاری شده و همچنین متخصصان ارزش گذاری منابع نفتی مصاحبه داشته است. رویترز همچنین تراکنش های دیجیتال این ارز را نیز پیگیری کرده اند تا در مورد آن اطلاعات بیشتری کشف کنند. نتایج اولیه تحقیقات نشان داد که تجارت آن چنان پر رونقی پیرامون پترو انجام نمی شود. به بیان دیگر این سکه در هیچ صرافی دیجیتالی خرید و فروش نمی شود و هیچ فروشگاهه ای نیز آن را نمی پذیرد. خریداران معدودی که این خبر گزاری موفق به کشف آنها شده است، کاربران حاضر در فروم های ارز های دیجیتال بوده اند. البته هیچ یک از این کاربران قابل شناسایی نبوده اند. یکی از آنها از کلاهبرداری این ارز شکایت داشته، اما دیگری ادعا کرده که بدون هیچ مشکلی، توکن هایش را دریافت کرده است. کار بدوم تحریم های آمریکا و خبر های منفی رسانه ها را دلیل عدم رشد سریع این ارز دانسته است. اظهار نظر های مقامات دولتی ونزوئلا در مورد پترو نیز ضد و نقیض است. مادورو ادعا می کند که فروش پترو به بیش از ۳۰۰ میلیارد دلار رسیده و این ارز برای واردات استفاده می شود. اما هاگبل روا یکی

از وزرای در گیر در این پروژه ادعا کرده که فناوری این ارز هنوز در حال توسعه است و هیچ کس نتوانسته استفاده خاصی از پترو بکند. او همچنین گفته که هیچ منابعی نیز برای این ارز دریافت نشده است.

نفت ونزوئلا

با پترو هم فروش نفت

ونزوئلا یکی از بزرگترین دارندگان مخازن نفت در جهان شناخته می شود. کشوری که البته سال هاست که به دلیل تحریم های ایالات متحده جایگاه و اهمیت خویش در بازار های جهانی نفت را از دست داده است. تدبیر ونزوئلای ها برای دور زدن این تحریم ها و بازگرداندن رونق به صنعت نفت این کشور استفاده از ارز دیجیتال پترو بود. دولت ونزوئلا قیمت پترو را وابسته به قیمت یک بشکه نفت ونزوئلا اعلام کرده است. در حال حاضر قیمت هر بشکه نفت ونزوئلا حدود ۶۶ دلار است. آنها ادعا کرده اند که این قیمت به پشتوانه نفت موجود در میدان منطقه آتاپیریر تضمین خواهد شد. این منطقه مساحتی حدود ۳۸۰ کیلومتر مربع دارد. در این میان رئیس جمهور آمریکا نیز به سیاست های خود بر ضد این کشور ادامه داده و از ماه مارس، تمامی شهروندان این کشور را از خرید ارز پترو منع کرده است. تحلیل گران به ادعاهای مادورو مبنی بر جذب میلیارد دلار سرمایه از طریق فروش پترو مشکوک هستند. از نظر این متخصصان، آمار های منتشر شده از عرضه سکه اولیه (ICO) واضح نیستند و نمی توان میزان دقیق

ارز های رمز پایه بازار کوچکی است و پیش بینی می شود در آینده ای نامعلوم ۵ در صد از تولید ناخالص کل دنیا را به خود اختصاص دهد

جذب سرمایه این توکن را تخمین زد. خبرنگاران رویترز باز دیدی نیز از شهر آتاپیریر و تجهیزات استخراج نفت در اطراف آن داشته اند. آنها ادعا می کنند که هیچ فعالیت جدی در این منطقه انجام نمی شود و تجهیزات موجود نیز عموما قدیمی و بلا استفاده هستند. وزیر نفت سابق ونزوئلا یعنی رافائل رامیرز در اظهار نظری عنوان کرده بود که برای استخراج نفت این منطقه نیاز به سرمایه ۲۰ میلیارد دلاری هست که قطعاً شرکت PDVSA (مسئول استخراج نفت در ونزوئلا) توانایی تامین آن را ندارد. این شرکت پاسخی به ایمیل رویترز برای اظهار نظر در مورد این سرمایه نداده است.

روس ها جای پای مادورو می گذارند؟

تازه ترین اخبار و گزارش های منتشر شده از سوی وب سایت کوین ریوت، نشان می دهد که دولت روسیه با حمایت ولادیمیر پوتین، رییس جمهوری این کشور تصمیم گرفته است به عرضه و معرفی یک ارز دیجیتالی اختصاصی برای روسیه بپردازد که به طور کامل تحت نظارت، کنترل و مدیریت دولت

این کشور بوده و همانند سایر ارز های دیجیتالی همچون بیت کوین قابل استخراج یا ماینینگ نخواهد بود. این ارز دیجیتالی رمزنگاری شده که احتمالا کریپتو روبل (CryptoRuble) نام دارد، قادر خواهد بود کار های اداری و نامه نگاری های بروکراتیک و مبادلات رسمی و فرمالیته را تسهیل بخشد اما بعید به نظر می رسد که علاقمندان و متخصصان پلتفرم بلاک چین که برای استخراج ارز های دیجیتالی به کار می رود، از آن پشتیبانی کنند. با توجه به افزایش محبوبیت و استقبال بی نظیر کاربران و نهادهای دولتی و خصوصی در جهان از ارز های دیجیتالی رمزنگاری شده همچون بیت کوین، کشورهای مختلفی هم اکنون در صدد هستند تا با تعیین ضوابط و قوانین سخت گیرانه و همچنین عرضه ارز های دیجیتالی اختصاصی به افزایش امنیت مبادلات این چنینی کمک کرده و در عین حال به جریان روز جهان که استفاده از ارز های مجازی رمز پایه است، بپیوندند و در این خصوص از سایر کشور ها عقب نمانند. نیکولای نیکیفوروف، وزیر ارتباطات و رسانه در روسیه چندی پیش نیز اعلام کرده بود که ریاست جمهوری روسیه نظر مساعدی نسبت به عرضه و معرفی یک ارز دیجیتالی رمزنگاری شده و اختصاصی دولتی نشان داده بود و انتظار می رود که این ارز با سرعت زیادی در حال توسعه بوده و در آینده ای نزدیک توسط دولت این کشور معرفی، عرضه و توزیع شود و ی در ادامه سخنانش گفت: اگر ما چنین تصمیمی نمی گرفتیم، همسایگان و سایر کشورهای عضو انجمن اقتصادی اوراسیا چنین تصمیمی می گرفتند. این در حالیست که بسیاری از کشورهای پیشرفته جهان نیز در حال حاضر از ارز های دیجیتالی بهره می برند.

آیا بازار دیجیتال می توان تحریم ها را دور زد؟

تصمیم به تأسیس ارز های دیجیتال رسمی در حالی در دستور کار برخی از کشور ها قرار گرفته است که اصولا فلسفه ایجاد آنها راهی از دخالت و نظارت دولت و بانک های مرکزی بر مبادلات مالی بوده است. موضوعی که البته خود می تواند به رشد پول شویی و حمایت از تروریسم نیز منجر شود. حالا با وجود تحریم های گاه بسی گاه ایالات متحده علیه کشور ها اینگونه به نظر می رسد که مقابله با این تحریم ها یکی از انگیزه های کشور ها برای ایجاد چنین راهی بوده است. چندی پیش «علیرضا دلیری»، معاون توسعه مدیریت و جذب سرمایه

ارز های دیجیتال ابزار فراوانی در دنیا نیست یعنی اگر کمپانی ایل با ایرانی ها کار نکند در صورت پذیرش ارز های رمزنگاری شده، باز هم با ایرانی ها کار نمی کند

معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری نیز با تأکید بر تلاش معاونت علمی برای توسعه ارز رمزنگاری شده گفته بود: «در حال آماده سازی زمینه ها برای استفاده از ارز دیجیتال بومی در کشور هستیم که در دوران تحریم به ما کمک می کند.» این همه در حالی است که معاملات بزرگ با ارز های دیجیتال فعلا امکان پذیر نیست. ارزش کل ارز های رمزنگاری شده در دنیا امروز ۲۸۴ میلیارد دلار است که در مقایسه با تولید ناخالص اقتصاد های بزرگ جهانی ناچیز است. برای مثال در سال ۲۰۱۷ آمریکا ققی در حدود ۱۹ تریلیون دلار، اتحادیه اروپا حدود ۱۷ تریلیون دلار و چین با ۱۲ تریلیون دلار تولید ناخالص داشتند. البته شاید بتوان آن را با تولید ناخالص ملی ایران که ۴۳۱ میلیارد دلار است مقایسه کرد، اما باز هم از آن کمتر است. ضمن آنکه نمی توان تمامی معاملات کشور را با آن انجام داد. ارز های رمز پایه بازار کوچکی است و پیش بینی می شود در آینده ای نامعلوم ۵ در صد از تولید ناخالص کل دنیا را به خود اختصاص دهد.

از سوی دیگر برخی کارشناسان حوزه ارز های دیجیتال معتقد هستند که انجام تراکنش های مالی در بستر ارز های دیجیتال نمی تواند روش مناسبی برای دور زدن تحریم ها باشد. رضا قربانی در این مورد می گوید: «سوءبرداشتی در مورد ارز های رمزنگاری شده وجود دارد و آن اینکه می توان از آنها برای دور زدن تحریم استفاده کرد. دقت کنید که ارز های دیجیتال ابزار فراوانی در دنیا نیست یعنی اگر کمپانی ایل با ایرانی کار نکند در صورت پذیرش ارز های رمزنگاری شده، باز هم با ایرانی ها کار نمی کند. برخی تصور می کنند ارز های رمزنگاری شده ابزار کسب و کار غیر قانونی است در حالی که اینطور نیست. کسب و کارهایی که در این حوزه کار می کنند، سیستم شناخت مشتری و احراز هویت قوی دارند. یکی از معروف ترین کسب و کار های این حوزه «کوین بیس» است که شماری از استفاده از آن با ندا اطلاعات حقیقی خود را وارد کنید چون بعدا چک و بررسی می شود.»

که قادر به پوشش قیمت تمام شده تولید باشد، بسیار کمتر از بار مالی واردات داروی ساخته شده است. دولت باید حامی تولید باشد و اگر مشکلات بخش تولید دارو را برطرف نشود، به طور حتم دولت و وزارت بهداشت، در آینده نزدیک ناچار خواهند بود تا قاچاق دارویی مورد نیاز کشور را بصورت ساخته شده وارد کنند که در این حالت هزینه آن چند برابر هزینه های تولید موجود خواهد شد و به تبع آن هزینه بیمه ها، و بیمارستان ها و مراکز ارایه کننده خدمات نیز بسیار افزایش پیدا خواهد کرد و مشکلات تشدید می شود.

همچنان تأمین ارز با مشکل مواجه بوده و شرکت ها و کارخانه های دارویی نمی توانند به سهولت ارز مورد نیاز برای مواد جانبی و بسته بندی خود را تأمین کنند. افزود، علاوه بر این قطعات پدکی و هزینه تعمیرات تجهیزات و خطوط تولید همگی با نرخ بازار آزاد انجام می شود و این ها باعث افزایش قیمت تمام شده دارو های تولید داخل شده است.

واعظ مهدوی با اشاره به اینکه باید بتوان برای شرایط موجود راهکاری مشخص در پیش گرفت، افزود: بیمه ها، و دولت باید بداندند بار مالی افزایش قیمت دارو های تولید داخل، به نحوی

داشت که در حال حاضر یکی از بزرگترین مشکلات مربوط به واحدهای تولیدی دارو، مطالبات از دارو خانه ها و شرکت های پخش دارو است که به موقع پرداخت نشده و این شرکت ها نمی توانند مبلغ بدهی خود را به شرکت های تولیدی بپردازند.

وی همچنین به افزایش نرخ ارز به عنوان یکی دیگر از مشکلات موجود در تأمین منابع برای تولید دارو اشاره کرد و گفت: افزایش چند برابری نرخ ارز در ماه های اخیر شرکت های تولید دارو را با مشکل نقدینگی و همچنین قیمت گذاری مواجه کرده است، آنهم در حالی که دولت به سهم خود تلاش کرده تا ارز مواد اولیه دارو را با نرخ رسمی تأمین کند، اما مسئله اینجاست که مواد اولیه به طور میانگین فقط ۱۸ درصد هزینه دارو را تشکیل می دهد و ۸۲ درصد باقی مانده برای مواد جانبی و بسته بندی های دارویی باید از بازار آزاد و یا سامانه نیما تأمین شود. واعظ مهدوی با بیان اینکه در سامانه نیما

سابق سازمان برنامه و بودجه و مشاور فعلی این سازمان – بررسی شده است. وی با اشاره به اینکه از حدود ۱۰ هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان بودجه سازمان بیمه سلامت در سال جاری در هفت ماهه اول امسال تمامی بودجه مصوب هفت ماهه تخصیص و پرداخت خواهد شد، گفت: بر این اساس حدود ۶۱۲۵ میلیارد تومان برای این مدت پرداخت می شود که این موضوع از سوی سازمان برنامه و بودجه به خزانه داری ابلاغ شده است.

واعظ مهدوی با اشاره به اینکه بخشی از مطالبات مربوط به بیمه ها از سال گذشته باقی مانده است و باید برای آنها اعتبارات جبرانی و جداگانه ای تأمین و پرداخت شود، گفت: این در حالی است که بسیاری از واحدهای ارائه کننده خدمات به دلیل عدم دریافت مطالبات خود از بیمه ها با مشکلات جدی مواجه اند.

مشاور سازمان برنامه و بودجه در ادامه به مشکلات موجود برای واحدهای تولید دارو و تأمین مالی آن اشاره کرد و افزود: باید توجه

آنطور که مشاور سازمان برنامه و بودجه می گویند در حال حاضر تأمین نقدینگی کارخانه های تولیدی دارو در نتیجه عدم پرداخت صورتحساب دارو های خریداری شده توسط شرکت های پخش و بیمارستان ها و از سوی دیگر افزایش قیمت ارز که موجب بالا رفتن هزینه تولید دارو شده است، دو معضل بزرگ در این بخش ایجاد کرده است و نیازمند رسیدگی و توجه فوری دولت است.

به گزارش ایسنا، به تازگی سازمان برنامه و بودجه از اختصاص اعتبار هفت ماهه بیمه سلامت خبر داد و اعلام شد که تمام اعتبار این مدت در بودجه امسال با ابلاغ نوبخت – رئیس سازمان برنامه و بودجه – از طریق خزانه داری کل کشور پرداخت خواهد شد.

جزئیات مربوط به پرداخت بودجه بیمه سلامت و همچنین بررسی برخی مشکلات مالی پیش روی این حوزه موضوعی است که در گفت و گوی ایسنا با واعظ مهدوی – معاون

مشاور سازمان برنامه و بودجه اعلام کرد

دو معضل بودجه ای برای تولید دارو